

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי / בנשיאות הרב"צ שלום ארוש שליט"א פרשת | בראשית / כ"ז תשרי תשע"ח (06/10/18) | גליון 590

עשרה צעדים לצמיחה מתוך הקשיים

שעובר עליך בחיים היא לקרב אותך לה', אתה תראה שהכול טוב ואז תעבור לדל"ת.

יוצא שהמושג רע הוא רק למי שלא רוצה להתקרב לה', כי הוא רק רוצה שיהיה לו טוב בעולם הזה, וזה יותר חשוב לו מאשר להתקרב לה' יתברך, לכן רע לו בזמן הייסורים. אבל מי שרוצה להתקרב לה', אין אצלו מושג של רע.

[עד כאן עסקנו בידיעות בסיסיות באמונה, ומכאן ואילך נעבור לעבודה המעשית הנובעת מהידיעות הללו] **דל"ת:** תודה – תגיד תודה רבה לה' על הייסורים, כי אתה יודע שהם באו רק ממנו יתברך בגלל שה' אוהב אותך וכדי לעורר אותך להתקרב לה'.

וכאן אדם צריך להתעקש לומר תודה במשך חצי שעה, ולומר לקדוש ברוך הוא: 'אני רוצה לומר לך תודה בשמחה מכל הלב, כי אני רוצה לחיות באמונה ולא לחיות בשקר שיש רע או שאתה עושה רע. אני לא אומר תודה בשביל להיפטר מהייסורים, אלא באמת כי אני מאמין שזה לטובה, ובגלל שאני רוצה להחזיק באמונה'.

ה"י: התבודדות – עכשיו שאתה מאמין בה' באמונה שלימה ומקבל הכול באהבה, רק עכשיו אתה יכול להתבודד. אתה לא בא להתבודד ולעשות תשובה כדי לפתור את הבעיות שלך, כי אין לך שום בעיות והכול טוב. אתה בא לה' כדי לתקן ולעשות תשובה רק בשביל להתקרב אליו יתברך ולא כדי להתפטר מהייסורים, שזו בחינת תשובה מאהבה.

דבר עם הבורא ותגיד לו: "תראה לי מהי הסיבה שבגללה באו לי הייסורים – האם **המשך בעמוד 3**

שמגיעים אליך – ולא משנה דרך איזה מקל – כולם הם בגזירת הבורא.

אל"ף שלישי: אין ייסורים בלא עוון – תדע ותאמין שלכל מה שעובר עליך יש סיבה והכול מידה כנגד מידה כדי לעורר אותך ולקרב אותך. להגיד שאבא מתעלל בבניו בחינם זה הביזיון הכי גדול לכל אבא, כל שכן לאבינו שבשמיים.

בי"ת: ביטחון – אתה צריך להרגיש ביטחון, כי אתה צריך לדעת ולהאמין שאתה נמצא בידיים טובות, בידיים של הבורא שכולו טוב וכולו חסד וכולו רחמים. ומי שמאמין בזה, אין לו דאגות ואין לו פחדים וחרדות, כי הוא בטוח שגם כל מה שיקרה לו בעתיד זה יהיה רק טוב.

[שימו לב שאות אל"ף מתייחסת לעבר, ואות בי"ת מתייחסת לעתיד]. **גימ"ל:** גומל חסדים טובים – משפיע תמיד חסדים טובים שתכליתם לקרב אותך אליו. החסד הגדול ביותר הוא להתקרב לה', וה' מקרב אותך ברחמי בכל מה שעושה איתך. כל מה שעובר עליך תכליתו לקרב אותך לה'.

הכול בעולם הזה הוא חסד, "כי לעולם חסדו". ישנם חסדים גלויים וחסדים נסתרים. כל הייסורים גם הם חסדים, רק שהם נסתרים.

תשאל את עצמך שאלה פשוטה: דָּבָר שמקרב אותך לה' – זה טוב או רע? וכאשר תדע שהתכלית של כל מה

את סדר הדברים רמזתי באותיות האל"ף בי"ת עד האות חי"ת (והאות אל"ף עצמה מתחלקת לשלושה חלקים, ובסך הכול ישנם עשרה שלבים). זהו סדר הפעולות שאדם צריך לעשות בכל התמודדות או חיסרון או בעיה או קושי שיש לו בחיים. זה נכון לכל מי שעובר ייסורים, חובות, בעיות בשלום בית ובחינוך ילדים, התמכרויות, בעיות נפש, עיכוב בזיווג ובכל עיכוב אחר בחיים:

אל"ף: 1. אהבה, 2. אין עוד מלבדו, 3. אין ייסורים בלא עוון

בי"ת: ביטחון **גימ"ל:** גומל חסדים **דל"ת:** תודה (האות דל"ת היא האות השורשית היחידה במילה 'תודה', וכן התודה פותחת את כל הדלתות) **ה"י:** התבודדות **וי"ו:** וידוי **זי"ן:** זָכָר **חי"ת:** חיים טובים

ועכשיו נפרט בקצרה:

אל"ף ראשונה: אהבה – ה' אוהב אותך באהבה אינסופית, אהבה בלי גבול, אהבה בלי תנאים, אהבה בלי אינטרסים, ואתה צריך לדעת ולזכור היטב שכל הייסורים והצער שעוברים עליך זה אך ורק בגלל שה' אוהב אותך.

אל"ף שנייה: אין עוד מלבדו – אין מי שיכול להיטיב לך או להרע לך אלא בגזירת הבורא. וגם הייסורים שבאים מהטעויות שלך הן בגזירת הבורא. אין טבע וחוקיות, אין מקריות, ואין כישופים או עין הרע. וכל ייסורים

ישנן שבתות מיוחדות שזכות לשם מיוחד כמו "שבת הגדול", "שבת שובה" ו"שבת זכור", ומבואר בספרים הקדושים שהקשר של השבת לשם שלה, אינו קשר מקרי רק על שם התקופה או ההפטר, אלא שהשבת עצמה משפיעה את האור של התקופה והמאורע. גם לשבת שלנו ישנו שם מיוחד: "שבת בראשית", וזה לא סתם בגלל שקוראים בה את פרשת בראשית, אלא בגלל שבאמת יש בה כוח נפלא של התחדשות והתחלה חדשה.

זו השבת הראשונה שאחרי החגים בתחילת היציאה אל השגרה ואל מעגל השנה. בשבת זו עלינו להתחיל את השנה הבאה עלינו לטובה, כי "הכול הולך אחר ההתחלה". וכדי לעשות זאת, עלינו לחדד לעצמנו היטב את היסודות של החיים, כי תמיד מתחילים מההתחלה, מהיסודות.

כדי שהשנה הזו תהיה עבורנו שנה של התקדמות, התפתחות וצמיחה, עלינו להיצמד לעקרונות מנחים ולסדר אותם בסדר פעולות שיעזרו לנו לצמוח מתוך כל קושי. ה' ברחמי האיר את עיני לסכם ולסדר כמה עקרונות מנחים ו"לקפל" אותם בצורה מקוצרת שתקל על הזיכרון. אלה הם רעיונות עמוקים שכבר דיברנו עליהם באריכות במאמרים שלנו והחידוש כאן הוא הקיצור והסיכום שעל ידו כל אחד יוכל לזכור ולשנן היטב את התכנים וליישם אותם בזמן של ניסיון. אלה העקרונות המנחים לכל החיים של האדם עלי אדמות בכל גיל ובכל מצב, ואלה העקרונות שאיתם נצא בעזרת ה' לשנה החדשה.

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

<p>יום ד' בירושלים ישיבת חוט של חסד שמואל הנביא 13 שיעור קבוע בהלכה בשעה 20:30 ולאחמ"כ שיעור ראש הישיבה בשעה 21:00 יום ה' בחולון (שכ" תל גיבורים) בשעה 21:30 רח' המעפילים פינת המצודה ב"ב ע"ש הללי צה"ל</p>	<p>יום ב, בט בתשדי (08/10/18) כרמיאל והסביבה אשכול פיס כרמים מעלה אורט 15 בשעה: 20:30</p>	<p>יום א, כח' בתשדי (07/10/18) אשדוד והסביבה ביי"ב סולם יעקב רח' ברודיה 1 בשעה: 20:30</p>
--	---	---

טלפון לבירורים ולהזמנות שיעורים - 0527611100

גן הדעת

פנינים, פתגמים, רעיונות, חידושים לפרשת השבוע

פנינים חסידות ברסלב

כִּשְׁבָּא פֻּעַם אַחַד מֵהַפְּאִיקוֹסִים לְהַתְּנַחֵם עִם רַבִּי ל׳וֹי יִצְחָק זָרְנוֹ-לְבָרְקָה בְּעִנְיַי אֲמִנְהָ, שְׁאֵל אוֹתוֹ רַבִּי ל׳וֹי יִצְחָק, טָרַם תְּחִלְתִּי לְדַבֵּר עִמָּךְ עֲנִי נָא אִם מֵאֲמִין אַתָּה בְּפִסְקוֹ רַאשׁוֹן שְׁבִתוֹרָה: "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", כִּי אִם אֵינְךָ מֵאֲמִין בְּזֹאת אֵינִי חֹפֵץ לְהַתְּנַחֵם עִמָּךְ כָּל־וְכָל־כָּאוֹמֵר לוֹ שְׁמִינְךָ לְשׁוֹחֵם עֲמוֹ לְלַבֵּן אֶת הָאֲמוּנָה שְׁנִחְלֶשֶׁה בּוֹ, אוֹלָם אִם הוּא כּוֹפֵר בְּהַכֵּל אֵינוֹ רוֹצֵה כָּל־לְשִׁמוֹעַ דְּבָרָיו הַאֲרִסְיִים. וְעָזְבוּ וְהָלַךְ לוֹ. (שֵׁשׁ"ק ד-תקמ)

דִּיקוּ אֲנִישׁ-שְׁלוֹמֵנוּ בְּפִסְקוֹ (תְּהִלִּים קכח, ב) יִגִּיעַ כְּפִיךְ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶיךָ טוֹב לָךְ, וְהִנֵּנוּ שְׂאֵם הָאֲדָם עוֹבֵד לְפָרְקִסְתוֹ רַק בִּיגִיעַ כְּפִיו נֵאִינוּ מְשַׁקְעֵ בּוֹדִיפִית פְּרָקִסְתוֹ עִם אֶת מִחוֹ וְדָעְתוֹ וּמְחַשְׁבֹתוֹ וְרִצּוֹנָתוֹ יֵאָלֵא עוֹבֵד רַק בְּכַפְּיוֹ לְפָרְקִסְתוֹ, אֵיזוֹ נֶאֱמַר עֲלֵי אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. מַה שְּׂאִין כֵּן כְּשִׁשְׁקִיעַ בְּתַאֲוֹת הַמִּמּוֹן וּמְשַׁקְעֵ בָּהּ אֵת כָּל דָּעְתוֹ וּמְחַשְׁבֹתוֹ וְרִצּוֹנָתוֹ הִרִי זֶה מִקְלַת חִטָּא אֲדָם הַרְאשׁוֹן שְׂנֶאֱמַר לוֹ (בְּרֵאשִׁית ג, ט): "בְּזֹעַת אֶפְרָת תֹּאכַל לֶחֶם". (שם ה- תיד)

א ב ש ל חיים

- ★ עבודת האדם כל ימי חייו לבטל רצונו מפני רצון ה' יתברך.
- ★ העבודה של האדם – שילול את האדם שבתוכו.
- ★ אם אדם לא יעבד, אף אחד לא יעשה בשבילו את העבודה.
- ★ גם אם תהיה קרוב לצדיק הכי גדול בעולם – הוא לא יוכל לעשות בשבילך את העבודה.

הרצון שלנו לקבל לעצמנו שלמות שאין לנו.. והוא אומר לאישה, היינו לחיסרון שלנו אתה לא שלם, אתה לא אלוהים..

וקשה מאד להתמודד אתו, כי לנחש יש דין קדימה על השכל, ובלי לימוד התורה שקדמה לעולם אין לאדם הרבה סיכוי לגבור עליו, כי הגוף ורצונו קודמים לשכל במציאותנו הפרטית "וְעִיר פְּרָא אָדָם יוֹלֵד" תינוק שנולד אינו שונה זה בעל חיים, ועד שהוא מקבל שכל לוקח זמן, ואת השכל צריכים לשאוב מהתורה שקדמה למציאות הנחש בעולם, זו הדרך היחידה לגבור עליו.

ולכן אחרי שמראה הקב"ה לאדם איך יכול להראות גן העדן שלו הוא מודיע לו שעליו לעבוד קשה כדי להשתפר ולהתעלות וגם לשמר את הקיים שונה זה אמר "לְעֵבֶדָה וּלְשִׁמְרָה", והעבודה היא בעניין של התעלות, כי כשלא עובדים לא מתעלים ואז בהכרח יורדים, וכן עליו לשמור על הקיים, לא לסגת ממנו שכבר השיג, יהיה אפילו דבר קטן שבטנינים, יש אין סוף מקרים המשנים ומטלטלים את האדם, לכן עליו לשמר את הקיים. והאדם יכול לעשות זאת בכח הבחירה, זה מה שמייחד אותו כאדם, דווקא בעניין זה נבדל הוא מבעלי החיים,

התורה הקדושה היא תורת חיים, והיא תוננת חיים ללומדיה, בכך שהיא מספרת את סיפור החיים, הסיפור של כל אחד מאתנו "וַיִּטַּע ה' אֱלֹהִים גֵּן עֵדֶן מִקֶּדֶם וַיִּשָּׂם שָׁם אֶת הָאֲדָם אֲשֶׁר יָצַר" זה כל אדם, והגן הוא המציאות נמצא במציאותו הכללית והפרטית.

רק שבשביל לחיות עם דעת כזאת אומרת התורה "וַיִּקְחָה ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנְחֶהוּ בְּגֵן עֵדֶן" לקיחה זו היא לא לקיחת מקום אלא לקיחת מדרגה, ה' אֱלֹהִים מִקְּנֵה לַכֵּל אָדָם דַּעַת, מאיר לו בתוך עצמו כיצד יכול להראות גן העדן שלו, רק שהאדם צריך להרפות, ידיעה זו דורשת הרפיה, כמאמר הכתוב "הַרְפוּ וְדַעוּ כִּי אֲנֹכִי אֱלֹהִים" ההרפיה מביאה לידיעה שאין בידך לשלוט במציאות, וכך יש לך פחות התרעמות על המציאות וקרוב אתה לטעום טעם גן עדן.

אבל זו לא מדרגה קלה, אדם יכול לקבל התנוצצות מזאת הדעת אבל לאלתר מגיע הנחש ומפתהו בפיתוי "וְהִיתִים כְּאֵלֹהִים" כי הנחש הוא היצר הרע המשטין, שמבטיח לנו להיות אלוהים אם רק נשמע בקולו, והוא מגיע אלינו דרך הנקבה, היינו דרך החיסרון, דרך

שׁו"ת של חסד

לאכול בסעודת שמחה של גוי – ח"א

דין הלכתי המוגש ע"י בית הוראה "חוט של חסד" מאת הרב ר' אלהן שלום אלגרוד שליט"א

הודים רבים עובדים ביחד עם גויים ומוזמנים לסעודות השמחה שהגויים עורכים. מאחר ושאלה זו נשאלה פעמים רבות והינה מורכבת ומסועפת מאוד, התשובה תובא בשני חלקים אי"ה – השבוע ושבוע הבא.

ויה"ר שזוכה כולנו בימים אלו, הן בארץ הקודש תובב"א והן בשאר המקומות, להתחזק במידת האמונה והשמחה ולהודות לה' יתברך וישאל שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונים."

שאלה: אני עובד במפעל בצפון הארץ, ובעל המפעל הוא ערבי מוסלמי שהחליט לעשות לנו "בר-מצוה" באולם שמחות בבעלות יהודים שכשר למהדרין (הגן לומד בבית ספר מעורב בו לומדים יהודים וגויים רח"ל, וביקש חגיגת "בר-מצוה" כמו חבריו היהודים לספסל הלימודים), והזמין את כל הפועלים במפעל לאירוע ולסעודה. האם מותר לי להשתתף באירוע והאם מותר לי לאכול שם?

תשובה:

א. מקור הדין ושיטת רש"י וסיעתו:
איתא בגמ' [ע"ז ח' ע"א-ע"ב] וז"ל (עם ביאור רש"י): "תניא, רבי ישמעאל אומר: ישראל שחבחה לארץ עובדי עבודת כוכבים בשהרה הן (כלומר בלא כוונה ואין שמים על לב), כיצד? עובד כוכבים שעשה משתה לבנו וזימן כל היהודים שבעירו, אף על פי שאוכלין משלהן ושותין משלהן ושמש שלהן עומד לפניהם, מעלה עליהם הכתוב כאילו אכלו מזבחי מתים, שנאמר: 'וקרא לך ואכלת מזבח' (משמע שאתה קרוי לו, מעלה אני על אכילתך כאילו הוא מזבח)."

להדא איתא בגמ' שאסור ליהודי לאכול בסעודת הילולא (כלומר בסעודת שמחה) של גוי, וטעם האיסור אליבא דרש"י הוא משום איסור ע"כ, כלומר שהגוי כל ימי הילולא מקריב ומשבח את הע"ז שלו וממילא השתתפות הישראל בסעודה שכזו היא השתתפות בפולחן של ע"ז. כך גם סוברים הריטב"א [ע"ז ח'

ע"א ד"ה "ואימא"] והנימוקי יוסף [בשיטת הקדמונים שם ד"ה "אמרא. בטהרה"], והצבי לצדיק [בהנהגתו על שרע י"ד סי' קנ"ב] תמה מדוע הגמ' אסרה להשתתף רק בסעודת שמחה ולא בכל סעודת משתה שהגוי עושה? ומתוך ש"ת משנה הלכות [ח"ז סי' ק"ח] שבמקום שמחה היצר הרע שולט וקלות ראש מצויה שם יותר, עיי"ש.

ב. שיטת הרמב"ם

הרמב"ם [הל' ע"ז פ"ט ה"ט"ו] מביא לשון שונה במקצת מלשון הגמ' ורש"י, וז"ל: "עובד כוכבים שעשה לבנו או לבתו משתה, אסור ליהנות מסעודתו, ואפילו לאכול ולשתות הישראל משלו שם אסור הואיל ובמסיבת עובדי כוכבים אכלו... וכל ההרחקה הזאת מפני עבודה של כוכבים הוא שנאמר 'וקרא לך ואכלת מזבח' ולקחת מבנותיו לבניך וזנו וגו'".

ובספר גן ורדים [עמוד ע"ח] מדייק מדברי הרמב"ם ד' דברים ששונים מלשון הגמ' ורש"י, עיי"ש.

ההבדל המהותי בין רש"י לרמב"ם שיש לו נ"מ רבות (כפי שיובא לקמן), (א) מובא בספר עבודת המלך [על הרמב"ם ה"ל] – שלשיטת רש"י האיסור הוא משום ע"ז ואילו לשיטת הרמב"ם האיסור הוא משום חתנות, והיינו שהרמב"ם סובר שהאיסור אינו משום דאילו מודה לע"ז אלא רק משום חתנות; וכך משמע מרוב מניין ובניין הפוסקים שיובאו להלן בדעת הרמב"ם. (ב) אמנם שו"ת משנה הלכות [ח"ז סי' ק"ח] חולק וסובר שהרמב"ם חושש לשני הדברים הללו – הן אהיל ומודה והן משום חתנות, ואילו רש"י חושש רק משום אהיל ומודה, ומוסיף שכן מובא להדיא בספורנו.

ג. האם טעם האיסור הוא כרש"י או כרמב"ם
נחלקו האחרונים האם טעם האיסור הוא כרש"י (משום שמודה לע"ז ותקרובת ע"ז) או כרמב"ם (משום חתנות), ואף הביאו נ"מ גדולה להלכה – האם ניתן להקל משום איבה (ולקמן [באות ז')

תובא נ"מ נוספת לגבי גוי שאינו עובד ע"ז).
(א) הפרישה [שם סק"א] כותב להדיא שטעם האיסור הוא כשיטת רש"י – משום שמודה לע"ז ותקרובת ע"ז, ובדרישה [שם סק"א] מסתפק האם גם בדין זה נאמר שמשום איבה שרי לשמוח עמו כמו שננסק לעיל בשרע' [י"ד סי' קמ"ח], או דילמא ששאני הכא וחמיר טפי כיון שהאיסור נלמד מפסוק מפורש, שסאק בצע"ז? ואף הש"ך [שם סק"א] מביא את שפירוש של הדרישה ומשמע שסובר כוונתו [ולענ"ד קשיא לי טובא על הספק של הדרישה והש"ך], דמצינו כתוב להדיא בדברי הריטב"א בחידושו על הסוגיא ה"ל בע"ז [ח' ע"א ד"ה "ואימא"] שעל אף שהאיסור הוא משום שמודה לע"ז ומשום תקרובת ע"ז, מ"מ לא הותר משום איבה? ובס"ד זכית לכוון לדברי הגר"ח פלאגי זצ"ל [שו"ת חיים ביד סי' כ"ט] שמקשה בפירושו קושיא זו. וכן נראה מדברי הגר"ע יוסף זצ"ל [שו"ת יביע אומר ח"י י"ד סי' י"ג] שסובר שעיקר הטעם הוא כשיטת רש"י ואף מביא את ספיקו של הדרישה, עיי"ש [למרות שבמסקנת דבריו בשו"ת מעיין אומר [ח"ה פ"ז סי' כ"ב] (עמוד ז"י), מחמיר כדעת הרמב"ם כמובא לקמן לגבי השתתפות בסעודת שמחה של גוי שאינו עובד ע"ז].

(ב) ה"ט"ז [שם סק"א] תמה מאוד על דברי הדרישה, משום שסובר כדעת הרמב"ם – שהאיסור אינו משום הקרבה לע"ז אלא משום איסור חתנות שבה רצו חז"ל דווקא שתהיה איבה בין ישראל לבין הגויים, וכך גם פוסקים הלבוש [שם סי"א אליבא דשו"ת משנה הלכות ח"ז סי' ק"ח], הגר"ח פלאגי זצ"ל [שו"ת חיים ביד סי' כ"ט ע"פ ביאור הגר"ע יוסף זצ"ל בשו"ת יביע אומר ח"י י"ד סי' י"ג], שו"ת משנה הלכות [ה"ל] (ועיי"ש שמבאר שכוונת ה"ט"ז היא שאין לאכול שם אבל מותר ללכת לסעודת המשתה], והגר"ז זילברשטיין שליט"א [חשוקי חמד ע"ז ח' ע"א ד"ה "עבדים שעשה משתה לבנו"]. (אמנם נקודות הכסף [על ה"ט"ז ה"ל] מתרץ את קושיית ה"ט"ז על הדרישה, וכל זה לשיטתו [שהובאה בש"ך ה"ל] שסובר כרש"י שטעם האיסור הוא רק משום שמודה לע"ז ולא משום איסור חתנות).

לשאלות ותגובות למדור יש להפנות לאימייל: Nhman148@gmail.com
לדיונים בבית הדין "משפספ וחסד"
054-8491070

המשך דבר ראש הישיבה

כדי לעורר אותי לעשות תשובה על איזה עוון, או לתקן איזו מידה רעה, או פשוט רק כדי להבין דברים חדשים."

וי"ו: יודיו – כשהגעתי למסקנה שיש לך מה לתקן, תעשה עליו תשובה: תתוודה עליו ותתחרט, ותבקש מה' שיעזור לך בעתיד לא להיכשל בחטא זה. ואם מדובר ביצר הרע גדול שקשה לך להתגבר עליו, ואתה לא יכול לקבל קבלה לעתיד לא להיכשל – תקבל על עצמך להתפלל על העתיד בכל יום, כלומר לעשות חצי שעה של תפילות ועבודת הרצון לבטל ממך את היצר הרע הזה.

זי"ן: זכר – משפיע, עכשיו אתה יכול להתפלל על ה'חיסרון', וכאשר אתה נוהג לפי הסדר הזה, התפילות שלך הן בבחינת זכר ומשפיע ולא בבחינת מקבל. אתה מתפלל על ה' כמו שכתוב בחנה ותתפלל על ה'. כלומר אתה לא בא לבקש מה' את מה שחסר לך, כי לא חסר לך כלום. החיסרון היחיד שלך הוא להאמין יותר בה', להגיד יותר תודה ולהתקרב יותר לה' ואת זה כבר עשית. ועכשיו אתה מתפלל על השכינה, כי אתה מבין שזה רצונו של ה' יתברך שיהיה לך זיווג ורפואה וממון ושלוש בית וילדים טובים, ואתה לא מבקש את זה בשביל עצמך, אלא בגלל שזה רצון ה' ובשביל שיתגלה כבוד ה'. ואז אתה בבחינת זכר שהוא משפיע.

חיי"ת: חיים טובים – מי שהולך בדרך זו, חי חיים טובים כי הוא חי באמונה שלימה ומתמודד עם כל בעיה בדרך האמונה, ואינו נופל ומתבלבל מכל מה שעובר עליו, והוא שמח בייסורים, והוא צומח ועולה מתוך כל קושי וצער ומתקרב לה' יותר ויותר.

זה המסלול והדרך לאמונה השלימה המרומזת בכמה סימנים קצרים שכל אחד יכול לחזור עליהם ולשנן אותם בקלות, ובאמצעותם לשנות את החיים שלו, לשנות את ההסתכלות שלו על כל מה שעובר עליו ועל כל מה שקורה אתו.

ניתן לשמוע פירוט והרחבה בכל הנושאים הכתובים כאן בספרים, במאמרים, בדיסקים ובחוברות שלנו. ובמאמר זה רצינו רק לעשות סדר בדברים ולתרגם את כל החומר הרב לדרך עבודה מעשית פשוטה וברורה להתמודדות עם בעיות וקשיים.

עם סדר הפעולות הזה נתחדש כולנו בשבת בראשית ונצא אל השנה החדשה מתוך נחישות לצמוח ולהתקרב לה' יתברך מתוך כל קושי ונראה ברכה והצלחה בכל מעשה דינו.

באת פרט ומבוקח חת אנה
ומבוקח
כלל בית ישראל
של אנה

ברכה חכמה

לאף אחד אחר להשתמש בה או אף לגעת בה. כל השבוע כולו עמדה הכוס בארון ועול עד יום שישי, ואז נהג לצחצחה עד שהבריקה ונצצה על מפת השבת הלבנה.

כשהביאו החסידים את הגוי עם שק הבצלים שלו, הבין הצדיק מיד את הסיבה לכך. "כמה אתה רוצה בעד הבצלים שלך?" שאל את האיכר.

"רק רגע, לא כל כך מהר", השיב האיכר בגסות והרים ידו כאילו רצה לדחות את הצעתו של הרבי. "אני קופא מקור. אני זקוק למשקה הגון כדי לחממני".

היה ברור שלא חשב על כוס תה דווקא. החוזה הורה למשרתו לתת לאיש כוס ויסקי, ובמהרה הונחה לפני האיכר כוס ויסקי גדושה עד שפתה.

"זה הכל?" קרא האיכר כנעלב. "רק הכוס הקטנה הזו?" "תנו לו את כל הבקבוק והניחו לו לעשות כחפצו", אמר הרב והפנה את גבו.

כעת נראה מוכר הבצלים כמי שנועלב עלבון עמוק. "מה! אתה חושב שאני שתיין?" צעד בכעס. "אני אראה לך! אני אלך הביתה ולא אמכור לך כלום!" הוא קשר את השק והיטיב את מעילו כאילו עמד לעזוב.

החסידים מיהרו לנסות להרגיעו כשהם ממלמלים בדאגה מילות פיוס. לבסוף נרגע וחייך. "אני אגיד לכם מה", הוא אמר, בהצביעו על גביע הזהב הנוצץ שעל השולחן. "אתן לך את הבצלים שלי אך ורק אם תמלא את הגביע הזה בוויסקי ותיתן לי לשתות ממנו".

החסידים נסוגו לאחור, המומים. איש לא העז לשתות מגביע הקידוש הזה מלבד החוזה עצמו. האם איכר ערל ושחתי זה ישתה את הטיפה המרה שלו מתוך הגביע המקודש? הם הציעו לו כוסות וספלים אחרים, גדולים יותר, לחוד או ביחד, אך הוא התעקש. "כמו שאמרתי לכם, רק מן הגביע הזה. אחרת אלך הביתה".

הם ניסו שוב להניאו מכן, אך כלום לא עזר. הוא פשוט סירב. בידיים רועדות ובלב כבד מילא החוזה בעצמו את הגביע היקר בוויסקי הגס ובמשיכת כתפיים נואשת נתן אותו בידי האיכר. זה הרימו בידו הימנית, צמצם את עיניו ובריכוז וכוונה גדולים קרא, "ברוך אתה... שהכל נהיה בדרך".

לשונם של הנוכחים נעתק לפיהם. והם אנו אחריו "אמן". רק החוזה, אחרי שנעץ מבטו לרגע באיש, קלט מה התרחש. חיוך רחב התפשט על פניו. "לחיים, רבי נפתלי! אתה כל כך פיקח, מן הסתם ראוי אתה לשתות מגביע זה. לחיים, חיים טובים ולשלוש!"

מחוצ לביתו של החוזה. הוא היה לבוש בפרוות בסגנון האיכרים, עם כובע עצום שכיסה את מצחו ואת חלקם העליון של פניו, ועם מגפיים מכוסות בבוץ. בשפת

אתם סטור המידות! א"צ"ן

מי שרֹכֵב עַל כּוֹס, יוֹלֵךְ עִמּוֹ "הוֹשְׁעָנוֹת". [דרך ו']

הגויים ובנימה המאפיינת אותם. הוא קרא: "בצלים! בצלים למכירה!"

המוני חסידים הגיעו מכל עבר. כולם רצו לקנות בצלים לכבוד שבת קודש. הם התקבצו סביב מוכר הבצלים וניסו לשאת ולתת אתו, אך הוא סירב להוריד מן המחיר שנקב. ואז לפתע פתאום, הכריז כי הוא מפסיק למכור באותו יום. לא עוד בצלים למכירה!

החסידים התחננו בפניו. "אך עדיין עלינו להביא כמה בצלים לרבי! הוא איש דגול וקדוש. אם רק תרשה לנו לקנות לו בצלים, יבואו עליך שפע ברכות".

"אם הוא מיוחד כפי שאתם אומרים, אמכור לו", אמר האיכר, "אך רק אם אוכל למכור לו ישירות, פנים אל פנים".

החסידים היו מזועזעים. כיצד יוכלו להביא בפני הרבי טיפוס גס שכזה? לאחר כמה רגעי בלבול ומבוכה, הבינו שאין להם ברירה. משלחת מיוחדת הובילה את האיכר המגושם העמוס בצלים אל ביתו של הרבי.

כשהגיעו, היה החוזה עסוק בצחצוח גביע הקידוש המיוחדת שלו כפי שעשה בכל יום שישי לפני השבת. היה זה גביע מיוחד במינו, עשוי זהב טהור, בעל גילופים עדינים ומסובכים המראים אתרים קדושים מארץ ישראל.

שמועות רבות סבבו את כוס הקידוש ואת תולדותיה. אמרו שהחוזה ירש אותה מאחד מגדולי החסידות של הדור הקודם, וכל מי שזכה לברך על תכולתה ולשתות ממנה ראה ברכה רבה בחייו. אלא שלא קל היה לזכות בחסד זה. החוזה לא הרשה

סיפור לשולחן שבת

סערות, סופות שלגים, ברקים ורעמים ורוחות עזות פקדו את העיירה לובלין מזה תקופה ארוכה. על הכבישים נערמו ערימות השלג לגובה כך שאיש לא יכול היה לצאת מפתח ביתו. פירושו של דבר היה כי האיכרים לא יכלו להגיע לעיר עם תוצרתם מצב הכלכלי היה ירוד באותה העת ואספקת המזון נידלדלה במהירות.

פריטים רבים חסרו לחלוטין, מיני ירק, פירות ואף מצרכים בסיסיים. גם בצלים למשל חסרו בשוק. כך שהגיע מצב שלא היו אפילו בצלים למאכלי השבת החגיגיים. עובדה זו הייתה 'טראגית' כמעט, שכן לובלין, המנה הקרויה ביידיש 'איינער-און-ציבעל', המורכבת מתערובת של ביצים ובצל קצוצים, שנחשבה למרכיב שכמעט אי אפשר בלעדיו ביום שבת קודש. יהודי לובלין זכרו מקרים שבהם לא היה ברור או דגים, אך מי שמע על מחסור גמור בבצלים לסלט הביצים?

בבית הצדיק המפורסם, החוזה מלובלין, שרר המחסור בבצלים ג"כ. אחרי הכל, המסורת החסידית מייחסת חשיבות רבה לסלט פשוט זה. הם ניסו להשיג כמה בצלים בכל דרך אפשרית,

אך מאמציהם עלו בתוהו. מישהו אפילו הצליח לפלס דרכו בין ערימות השלג עד חוותיהם של כמה מאיכרי הסיבה, אך גם להם לא היו בצלים. בבוקר יום שישי, השקים קום רבי נפתלי מרופשיץ, אחד מתלמידיו הגדולים של החוזה כהרגלו, כדי לצאת לבית הכנסת של הרבי ולשפוף לבו בתפילה לברואו. בדרכו חזרה הביתה עבר דרך כיכר השוק ושם נתקל במפתיע באיכר שהיה לו שק מלא בצלים!

"הו!" אמר לעצמו רבי נפתלי, ורעיון נועז עלה במחשבתו. "זו בדיוק ההזדמנות לה חייכתי! ברוך השם!" הוא ניגש לגוי והציע לו לקנות את השק כולו. האיכר ידע היטב את ערכה של 'סחורתו' היקרה וציפה לעשות רווח נאה ממכירתה. לא זו העת לפשרות והנחות! הוא נקב בסכום גבוה במיוחד. להפתעתו הרבה, הסכים רבי נפתלי מיד ונתן לו את הכסף.

אך לא היה קץ להפתעות. "אני רוצה לקנות גם את מעיל הפרווה שלך ואת כובעך", הוסיף רבי נפתלי. תחילה הביט ביהודי כעל 'משוגע'. בקושי האמין למשמע אוזניו. הוא סירב לבקשה כשהוא נדהם לחלוטין. כיצד יוכל לשוב לביתו בקור המקפיא בלי מעילו וכובעו? אך חבילת השטרות שבידו המושטת של לקוחו קרצה לו ופיתתה אותו, ועד מהרה נסגרה גם העסקה השנייה. ר' נפתלי צעד לביתו עם שק מלא בצלים ועם פריטי לבוש חדשים בלתי רגילים.

מאוחר יותר באותו יום, הופיע איכר

קו האמונה
לשמוע אמונה כל יום כל היום
02-6444250
להתחזק יחד עם הרב שלום ארוש שליט"א

חינוך באהבה

משפחה אחת, ילדים שונים פרק א'

מאת הרב יצחק אבוחצירא. מחנך ויועץ חינוכי

במשפחת אתרוגי שררו השקט והשלוה משך שנים רבות.

אבי המשפחה מר אתרוגי, הצעיד את כל 8 ילדיו 4 בנים ו-4 בנות במספר, ממש לפי חוקי המשפחה.

כל הילדים דיברו באותן המילים ובאותו טון וסגנון דיבור, שלימדו אותם ההורים המסורים.

הבנים כולם, לבשו את אותם הבגדים-מכנסיים שחורות וחולצות משובצות ומכופתרות שנרכשו בחנותו של מר שוורץ.

למדו בכבוד ראש באותו תלמוד תורה, הכינו שעוריו בית באותה השעה וידדו לשחק בגינה רק עם אותם החברים שהוריהם בחרו עבורם בקפידה.

גם הבנות לבשו תלבושת אחידה, שערן קלוע היה ב-2 צמות עם אותו צבע ירוק בסרט, כולן למדו באותו בית ספר והלכו לאותן החוגים אחר הצהריים.

ערבות בעץ האתרוגי?

ההורים המסורים במשפחת אתרוגי, הקפידו לאסור את אותם האיסורים ואף פעם לא עשו אפליה בין הילדים. מה שמותר- היה מותר לכולם, ומה שאסור- היה אסור לכולם. כולם היו שווים. נו מה עוד אפשר להגיד, משפחה טובה, אפילו טובה מיד.

עברו שנים הילדים גדלו. ומר אתרוגי כמעט ויצא מדעתו... על פי התכנון והביצוע בשטח- היו צריכים להיות לו 8 ילדים מושלמים, ממש אתרוגים מיוחדים ויפייפים. אך הפלא הוא שהמציאות לא האירה לו פנים.

ילדיו למרבה הצער, לא היו כלל מיוחדים ויפייפים.

דווקא עכשיו לאחר שנות עבודה קשים שהוא כבר צריך לנוח, לקצור את הפירות ולרוות מהם נחת-חל שינוי בילדיו.

למה?! הרי הוא עבד קשה, אפילו קשה מידי, בכדי לחנך את ילדיו שילכו בתלם ויגדלו אתרוגים יפים ומהודרים.

הוא עבד קשה בימים לשכנע את דודי שמתקשקש לא ללכת לתלמוד תורה שהוריו הכריחו אותו ללכת לשם, רק בגלל שנחשב לתלמוד תורה יוקרתי,

ונידד שינה מועיניו בלילות, בכדי לטכס עצה ביחד עם רעייתו המסורה, מה לעשות עם שרה'לה שרוצה נעל-סירה וורודות כמו של רותי השכנה, אך לא הורים כמו במשפחת אתרוגי ייכנעו ללחצי הילדה: "לא! פשוט לא, אין על מה לדבר, נעליים כאלו- לא במשפחה שלנו" הם ענו לה בטון אחיד.

אך למרבה הצער במקום אתרוגים מהודרים ויפים, יצאו להם גם כמה ערבות.

חינוך במסירות נפש

"תאמין לי, אני לא יודע מה קרה, הרי לא ויתרנו. ממש נלחמנו בשיניים בשביל חינוך הילדים. לא נרדמנו בשמירה אף רגע. חיינו עם יד על הדופק כל הזמן, הילדים לא זזו לנו מטווח העין, כל קוץ שניסה לדקור ולשרוט את האתרוגים שלנו, נעקר מיד.

הילדים לא ביקרו בבתי הדודים מעולם, אפילו בחגים עמדנו בגבורה ולא ביקרנו את ההורים- שח"ו לא יראו הילדים דברים לא טובים. הילדים שלנו גדלו שביבה סטרילית, לכאורה היו צריכים לצאת כולם אותו הדבר, ואיך זה פתאום דווקא לאחר שנות עמל, הם מתחילים להשתנות לי?!

הרי על כולם הקפדתי באופן זהה, מכולם דרשתי את אותן המידות הטובות, חייכתי לכולם באותו חיוך, גערתי באותם גערות ואפילו דיברתי באותם המילים, היינו ממש המשפחה המושלמת, אז למה לא יצאו לי כל הילדים דומים?!

איך זה שדודי יצא מחונן ממש ילד מוצלח. אבל שרוליק החליף כבר 3 ישיבות- המשגיח שלו אומר שהוא כבר לא יכול לראות דף גמרא.

בת אחת כל היום מתנגדרת והשנייה סגורה ומופנמת, כל היום ישנה ולא יוצאת מהחדר. מר אתרוגי באמת מתוסכל, הרי הוא כ"כ התאמץ לחנך את ילדיו באופן שווה- מהיכן צמחו להם ערבות והדסים שוטים על עץ האתרוגי???

עץ האתרוגים- מורכב

הבעיה של מר אתרוגי, נמצאת לצערנו במשפחות רבות, טובות ואפילו טובות מידי.

מר אתרוגי לא השכיל להבין שלא כל ילדיו היו "אתרוג".

מר אתרוגי לא רצה לראות את "מידת הקנאה" ואת הקשיים הנפשיים שהיו לשרה'לה כשראתה את הנעלי-הסירה הוורודות של רותי השכנה ועיניה "במעט יצאו מחוריהן" היא הציעה לעברן בימים וחלמה עליהן בלילות.

אך לא רק על הנעליים חלמה, גם על הממתקים שהביאה רחלי לכיתה ועל החצאית של רבקי, על הרכב החדש של השכנים ובעצם על כל מה שראתה.

למר אתרוגי לא היה רצון לראות את

המורכבות של ילדיו, הוא רצה שכולם יהיו אתרוגים ולא עינין אותו כלל מה הם באמת. הוא לא עסק בחינוך ילדיו- הוא היה עסוק "באילוף".

מר אתרוגי כ"כ אהב את עצמו, עד שלא הניח לילדיו להרוס לו את "חגיגת הגאווה" שלו.

דווקא בגלל החינוך

כל הבנים למדו בתלמוד תורה הכי חשוב, אפילו שלא כולם היו כישרוניים והרמה הלימודית בכלל לא התאימה להם. אבל מה זה חשוב לעומת הידיעה שבניו לומדים (נמצאים) בתלמוד תורה הטוב ביותר.

אותו הסיפור היה עם בית הספר למחוננות של הבנות. עם החוג לקלרינט, שהודיה הקטנה הלכה אליו פעמיים בשבוע רק לאחר איזונים, כי אמא מאוד אוהבת קלרינט. עם סגנון הלבוש שההורים התעקשו שיהיה בדיוק לפי ההחלטות שלהם, למרות שלא הייתה שום בעיה מצד ההלכה.

מלחמת עולם הייתה על צבע הגרביים, סגנון הנעליים, כמה כפתורים יהיו בחולצה ועוד אלף ויכוחים ומריבות.

אילו מר אתרוגי היה רואה את המיוחד שבכל ילד. אילו הוא היה בודק ומבחין "שלא כל ילדיו אתרוג" הוא היה משוחח, מחנך ומדריך כל אחד "לפי דרכו" וכמובן מנתב כל ילד למסגרת המתאימה רק לו.

מר אתרוגי מתפלא על שלחלק מילדיו נפל הפיטם וחלקם כלל לא היו אתרוגים אלא לימונים, אך הוא אינו יודע שילדיו יצאו קצת מוזרים דווקא בגלל "שיטת חינוכו" ולא למרות החינוך.

את כולם הוא הוכיח באותם המילים, אך- לאחד עורו הגערות והוא התחסן, נבנה והתיישר מהם, ולשני הגערות פגעו ופצעו את הלב, הוא נשבר, נהיה מופנם ומסוגר, הדימוי העצמי שלו ירד והוא החל מתהלך כמו הצל של עצמו.

נתקלת פעם בילד כזה?

מסופר על זוג הורים, שבאו עם ילדם ה"בעייתי" למחנך מפורסם.

לאחר שסיפרו למחנך על מעללי הילד, הם שאלו אותו "נו, תגידי! נתקלת פעם בילד כזה?..." "באמת, זה פעם ראשונה ב-30 השנים שאני עוסק בחינוך, שאני נתקל בילד כזה.... אבל אספר לכם בסוד- שאני אומר את זה לכל ההורים שבאים אלי".

הורים יקרים! עלינו להפנים, שבאמת הילד שלנו הוא לא "ילד רגיל" הוא ממש ילד "מיוחד"-כי כל ילד הוא עולם בפני עצמו. ולכן בכדי שנוכל לחנך את בנו היקר "לפי דרכו" עלינו לדעת ולהכיר היטב את תכונות הנפש שלו.

פעמים רבות אנו נתקלים בילדים מורכבים ביותר, כאשר הגישה אליהם צריכה בדיקה יסודית יותר.

לדוגמה: כאשר חוברות התכונות- עקשן ומרדן באותו הילד, זו ממש צרה צרורה. ילד זה כלל אינו דומה לילד "עקשן-ביישן" שלאחר המבט שלכם הוא מתרכך.

הילד ה"מרדן עקשן"- ישתדל ויתאמץ למרוד בכל מה שתנסו לחנך ולקבוע. הוא יתמיד במלאכתו ויתעקש להיות הילד הרע (מכירים!?) כל רצונו יהיה להקניט ולהרגיז וכי ילד מסוג זה יצטרך הרבה תפילות, סבלנות וריכוך מתמיד.

אין נוסחת קסם המתאימה לכל הילדים וצריך להכיר את הילד על מנת למצוא נתיבים ודרכים לחדור לליבו, לגרום לו לשתף פעולה על מנת שיתחנך כראוי.

כולנו באמת רוצים שילדנו יהיו שווים. יתנהגו באותה צורה וישוחחו באותה השפה. כולנו רוצים הרמוניה משפחתית.

מעטים המשפחות שמוכנות לאגוד בתוכם ילדים שונים- גם שטריומל, גם כובע עגול, כובע קנייטש, ספודיק, כיפה עם או בלי סרט וכיפה סרוגה.

אני ילד מיוחד

כל ילד הוא עולם מלא של כוחות ויכולות, שאיפות ורצונות, נטיות אישיות וכישרונות. כל אחד שונה מחברו, כיוון שלכל אחד ה' יתברך הועיד למלא בעולם תפקיד משלו, השונה משל חברו.

הן התכונות והן הנסיבות שניתנו לאדם מסוים, הוענקו לו בהתאמה מדויקת לתפקיד שהוא אמור לבצע בעולם. לא נוכל למצוא בעולם שני אנשים זהים או שני זוגות הורים המגדלים ילדים זהים בנסיבות זהות.

הילד ה"עצל", מהווה בעבורנו אתגר להתמודדות. התמודדות זו היא העבודה הפרטית שלנו, כי חינוך הילד פירושו לצעוד עם הילד בדרכו שלו, להתחשב באופיו המיוחד ולבנות אותו.

את הפסוק: "חֲנֹךְ לְנֶעֶר עַל פִּי דָרְכּוֹ גַם כִּי יִזְקֶנָה לֹא יִסוּר מִמֶּנָּה" (משלי כב' ו') מפרש המלבי"ם: "מצוה שיהיה החינוך על פי דרכו ולפי הרשמים שיש בו אל מה שהוא מוכן אליה, כי כל אדם מסוגל מטבעו לעניין אחר..."

הורה שמצליח לגלות את הייחודיות שבכל ילד מילדיו ונותן לו כלים להתמודד עם התכונות האופייניות לו- עוזר לו לפתח דימוי עצמי בריא ובכך הוא נותן לו את המתנה הגדולה ביותר שאפשר להעניק לילד "בטחון עצמי" להצליח בחיים ולשאוף לממש את היכולות האישיות.

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום פגישה צור קשר בימים ג'- ד' משהע 8-10 בערב נייד: 0548-434-435 מייל: a0548434435@gmail.com

בדיחות הדעת

- מעשה ברבנים ופרופסורים בגרמניה
- שרצו לנסח את הסידור הרפורמי
- הראשון. כשהגיעו ל"יקום פורקן"
- התלבטו; לבטל את הראשון, השני או בכלל את שניהם?
- קם אחד הפרופסורים ואמר: "יש לבטל את שניהם כמו שלמדנו בספר בראשית 'וימח את כל היקום'."

זמנים בראשית תשעט

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
17:43	18:00	17:52	18:01
18:54	18:55	18:54	18:55
19:34	19:32	19:33	19:34

הפסרת השבת: ישעיה פרק מ"ב, כה אמר האל שבת מברכין חשונו. ר"ח ביום ג' וד' המולד: ליל רביעי בשעה 9:01 ו11 חלקים יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 10, ירושלים ת.ד. 57669 טל: 02-5812210 פקס: 02-5812252 להצטרפות לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו 5812210@gmail.com

העלון שממניס את אור האמונה לביתך

חוט של חסד

חוט של חסד - העלון השבועי להשתתפות בהוצאות קודש: 02-5812210